

Otrdiena, 2015. gada 19. maija

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2015)0196

Attīstības finansēšana

Eiropas Parlamenta 2015. gada 19. maija rezolūcija par attīstības finansēšanu (2015/2044(INI))

(2016/C 353/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pirmās un otrās Starptautiskās konferences par attīstības finansēšanu noslēguma dokumentus, jo īpaši 2002. gadā pieņemto Monterejas konsensu un 2008. gadā pieņemto Dohas deklarāciju,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijas Nr. 68/204 un Nr. 68/279 par trešo Starptautisko konferenci par attīstības finansēšanu, kas notiks Adisabebā (Etiopijā) 2015. gada 13.–16. jūlijā;
- ņemot vērā 2015. gada 21. janvāra “elementu” dokumentu, ar kuru iepazīstināja trešās Starptautiskās konferences par attīstības finansēšanu sagatavošanas procesa līdzpriekšsēdētāji;
- ņemot vērā ANO ģenerālsēkretāra 2014. gada decembra kopsavilkuma ziņojumu par programmu laikposmam pēc 2015. gada “Virzība uz cieņpilnu dzīvi, kas jāiesteno līdz 2030. gadam: nabadzības izskaušana, dzīves pārveidošana un planētas aizsardzība”,
- ņemot vērā Starpvaldību ekspertu komitejas ilgtspējīgas attīstības finansēšanas jautājumos 2014. gada augusta ziņojumu,
- ņemot vērā ANO Atvērtās darba grupas par ilgtspējīgas attīstības mērķiem 2014. gada jūlija ziņojumu,
- ņemot vērā dokumentu “UNCTAD 2014. gada ziņojums par ieguldījumiem pasaules mērogā — rīcības plāns attiecībā uz ieguldījumiem ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanā”⁽¹⁾,
- ņemot vērā ilgtspējīgai attīstībai veltītajā ANO konferencē “Rio+20” 2012. gada jūnijā pieņemto noslēguma dokumentu “Nākotne, ko vēlamies”,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2014. gada septembra rezolūciju “Virzība uz valsts parādu restrukturizācijas procesu daudzpusēju tiesisko regulējumu”,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 5. februāra paziņojumu “Globāla partnerība nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai pēc 2015. gada” (COM(2015)0044),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 2. jūnija paziņojumu “Cilvēka cienīgu dzīvi visiem: no koncepcijas līdz kopīgai rīcībai” (COM(2014)0335),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 16. jūlija paziņojumu “Panākt visaptverošu un integrētu pieeju nabadzības izskaušanas un ilgtspējīgas attīstības finansēšanā laikposmam pēc 2015. gada” (COM(2013)0531),

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/publicationslibrary/wir2014_en.pdf

Otrdiena, 2015. gada 19. maija

- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 27. februāra paziņojumu “Cilvēka cienīgu dzīvi visiem — nabadzības izskaušana un ilgtspējīgas nākotnes nodrošināšana pasaulē” (COM(2013)0092),
  - ņemot vērā Ārlietu padomes 2013. gada 12. decembra secinājumus par politikas saskaņotību attīstības veicināšanai,
  - ņemot vērā Vispārējo lietu padomes 2014. gada 16. decembra secinājumus par pārmaiņu programmu laikposmam pēc 2015. gada ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Ārlietu padomes 2013. gada 12. decembra secinājumus par nabadzības izskaušanas un ilgtspējīgas attīstības finansēšanu laikposmā pēc 2015. gada ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Ārlietu padomes 2014. gada 12. decembra secinājumus par privātā sektora stingrāku lomu attīstības sadarbībā,
  - ņemot vērā Vispārējo lietu padomes 2013. gada 25. jūnija secinājumus par visaptverošu programmu laikposmam pēc 2015. gada ⁽³⁾,
  - ņemot vērā 2014. gada 25. novembra rezolūciju par ES un globālo regulējumu attīstības jomā pēc 2015. gada ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā 2008. gada 23. septembra rezolūciju par turpmāko darbu saistībā ar 2002. gada Monterejas konferenci par attīstības finansēšanu ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā 2014. gada 26. novembra rezolūciju par ANO 2014. gada Klimata pārmaiņu konferenci (COP 20) Limā, Peru (2014. gada 1.–12. decembrī) ⁽⁶⁾, 2014. gada 26. februāra rezolūciju par attīstības veicināšanu ar atbildīgu uzņēmējdarbības praksi, tostarp — ieguves rūpniecības lomu jaunattīstības valstīs ⁽⁷⁾, 2013. gada 8. oktobra rezolūciju par korupciju publiskajā un privātajā sektorā — ietekme uz cilvēktiesībām trešās valstīs ⁽⁸⁾, 2013. gada 21. maija rezolūciju par cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu oāzēm ⁽⁹⁾ un 2013. gada 16. aprīļa rezolūciju par attīstības veicināšanu, izmantojot tirdzniecību ⁽¹⁰⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Lēmumu Nr. 472/2014/ES par Eiropas gadu attīstībai (2015) ⁽¹¹⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 233/2014, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā 2014.–2020. gadam,
  - ņemot vērā LESD 208. pantu, kurā ir noteikts, ka nabadzības izskaušana ir ES attīstības politikas galvenais mērķis un princips, pamatojoties uz kuru tiek nodrošināta politikas saskaņotība attīstības veicināšanai,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A8-0143/2015),
- A. tā kā 2015. gads ir izšķirošs gads attīstības centieniem pasaules mērogā, ņemot vērā to, ka tiks pieņemti ilgtspējīgas attīstības mērķi un vienošanās par globāliem pasākumiem klimata pārmaiņu jomā (abi pasākumu kopumi būs spēkā līdz 2030. gadam);
- B. tā kā trešajā Starptautiskajā konferencē par attīstības finansēšanu, kas notiks Adisabebā (Etiopijā) 2015. gada 13.–16. jūlijā, ir jāizstrādā nepieciešamie nosacījumi par programmas laikposmam pēc 2015. gada finansēšanu un īstenošanu un tā kā šīs programmas panākumi būs atkarīgi no konferencē izrādītā mērķtiecīguma līmeņa;

⁽¹⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_15873_en.htm

⁽²⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_14363_en.htm

⁽³⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_13692_en.htm

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0059.

⁽⁵⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 1. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0063.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0163.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0394.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0205.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0119.

⁽¹¹⁾ OV L 136, 9.5.2014., 1. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 19. maija

- C. tā kā 1,5 miljardi cilvēku joprojām dzīvo nabadzībā un vienlaicīgi netiek ievēroti veselības, izglītības un dzīves standarti, jo īpaši konfliktu skartajās un nestabilajās valstīs; tā kā, apzinoties, ka pasaulē pastāv pietiekami daudz resursu, lai šo situāciju pakāpeniski novērstu, tā ir nepieņemama;
- D. tā kā izskaust nabadzību un nevienlīdzību var tikai, aktivizējot visiem paredzētus pietiekami lielus atbilstīgus resursus un labāk novirzot tos marginalizētām iedzīvotāju grupām, piemēram, bērniem, sievietēm, gados vecākiem cilvēkiem un cilvēkiem ar invaliditāti; tā kā, neraugoties uz to, ka ir ievērojami samazināta galēja nabadzība, bērnu nabadzības izskausana ir notikusi lēnāk, tādēļ svarīgs faktors ir līdzekļu ieguldīšana bērnu vajadzībām, izmantojot gan vietējos resursus, gan starptautisku publisko finansējumu;
- E. tā kā ilgtspējīga attīstība nav iespējama bez miera un drošības, kā tika atzīts 2005. gada Eiropas Konsensā attīstības jomā;
- F. tā kā trīs ceturtdaļas no pasaules nabadzīgākajiem cilvēkiem — aptuveni 960 miljoni — pašlaik valstīs ar vidēju ienākumu līmeni un jaunajā attīstības paradīgmā ir vajadzīgas programmas, kas paredzētas gan nabadzīgiem iedzīvotājiem, gan nabadzīgām valstīm;
- G. tā kā UNCTAD lēš — lai sasniegtu gaidāmos ilgtspējīgas attīstības mērķus, jaunattīstības valstīm ir vajadzīgs aptuveni USD 3,9 triljonu liels finansējums gadā, un pašlaik trūkst USD 2,5 triljonu gadā; tā kā nepietiekama rīcība galu galā izmaksās daudz vairāk nekā uz ilgtspējīgu attīstību vērsta izlēmīga rīcība;
- H. tā kā, lai reaģētu uz milzīgo izaicinājumu saistībā ar ilgtspējīgas attīstības mērķu finansēšanu, ir vajadzīga spēcīga un globāla partnerība un ir jāizmanto visi finansējuma veidi (iekšējais, starptautiskais, publiskais, privātais un inovatīvais) un nefinanšu līdzekļi; tā kā ar privāto finansējumu var papildināt, bet ne aizstāt publisko finansējumu;
- I. tā kā iekšējo resursu aktivizēšana un oficiālā attīstības palīdzība (OAP) ir neaizvietojami attīstības finansēšanas pamatelementi, kas ir jāstiprina;
- J. tā kā jaunattīstības valstīm piemīt ievērojams iekšējo resursu aktivizēšanas potenciāls, bet pašreizējā situācijā pastāv ierobežojumi attiecībā uz to, cik daudz valstis var paveikt pašu spēkiem; tā kā lielākajā daļā jaunattīstības valstu nodokļu resursi veido tikai nelielu daļu no valsts IKP un tādēļ ir svarīgi veicināt līdzsvarotu, taisnīgu un efektīvu nodokļu sistēmu, kas veidota, pamatojoties uz individuālu nodokļu maksātāju un uzņēmumu spēju maksāt nodokļus; tā kā, lai aktivizētu iekšējos resursus, ir taisnīgi un pārredzami jāsadala no dabas resursiem gūtie ienākumi;
- K. tā kā ļoti maz ir to jaunattīstības valstu, kas pilda apņemšanos nodrošināt 0,7 % no nacionālā kopienākuma (NKI) OAP vajadzībām, tostarp vismazāk attīstītās valstīs (VAV), kurām OAP vajadzībām jānodrošina 0,15–0,20 % no NKI; tā kā dalībvalstis, kas pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gadā vai vēlāk, ir apņēmušās sasniegt mērķi nodrošināt attīstībai 0,33 % no NKI, bet neviena no tām šo mērķi vēl nav sasniegusi;
- L. tā kā daudzas mazāk attīstītas valstis ir nestabilas vai ir kļuvušas nestabilas tādu ārēju faktoru kā bruņoti konflikti, epidēmijas, piemēram, Ebolas vīrusslimības epidēmija, un dabas katastrofu dēļ un tā kā tām ir vajadzīgs lielāks atbalsts;
- M. tā kā nabadzības samazināšana, ekonomikas izaugsme un drošība lielā mērā ir atkarīgas no valsts spējas pildīt savas suverēnās funkcijas, lai nodrošinātu tiesiskumu un piedāvātu tādas pamata publiskos pakalpojumus kā izglītību un veselības aprūpi, vienlaikus respektējot īpašumtiesību principu; tā kā lielāks atbalsts šīm valstīm ir jo īpaši vajadzīgs, lai izveidotu spēcīgu veselības aprūpes sistēmu;
- N. tā kā attīstības darba programma paplašinās un tādēļ ir svarīgi noteikt un stimulēt pasākumus, kas tiek veikti papildus OAP vai ārpus tās darbības jomas; tā kā, neraugoties uz sarežģītajiem fiskālajiem apstākļiem daudzās ESAO valstīs, tika saglabāts augsts OAP līmenis un 2013. gadā OAP sasniedza vēl nepieredzēti lielu apmēru — USD 134,8 miljardus; tā kā OAP var būt katalizators privāto investīciju piesaistē un tā kā šajā sakarībā būtu jāņem vērā inovatīvu finansiālo instrumentu nozīme;

Otrdiena, 2015. gada 19. maija

- O. tā kā privātais sektors un ārvalstu tiešie ieguldījumi, ja tos pienācīgi reglamentē un piesaista konkrētiem iekšējās ekonomikas uzlabojumiem, var ievērojami veicināt ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanu, kā norādīts UNCTAD priekšlikumā rīcības plānam attiecībā uz ieguldījumiem ilgtspējīgas attīstības mērķos;
- P. tā kā privātā kapitāla plūsmas ietekmē jaunattīstības valstīs daudzos dažādos veidos — gan pozitīvos, gan negatīvos; tā kā finanšu plūsmas uz jaunattīstības valstīm no privātiem avotiem ir nozīmīgas, bet lielākoties ir nestabilas, nav vienmērīgi sadalītas un bieži vien ir saistītas ar līdzekļu aizplūdi, piemēram, peļņas repatriāciju, kas kopš 2010. gada ir pārsniegusi jaunu ārvalstu tiešo ieguldījumu ieplūdes apmēru;
- Q. tā kā pilsoniskajai sabiedrībai ir svarīga nozīme vispārēja un iekļaujoša procesa nodrošināšanā gan valstīs, gan pasaules līmenī un tā veicina labu pārvaldību un pārskatatbildību; tā kā attīstības palīdzība un korupcija nav savstarpēji savietojamas;
- R. tā kā ir svarīgi veicināt banku pakalpojumu izmantošanu jaunattīstības valstīs;
- S. tā kā ES un tās dalībvalstīm kā vislielākajām attīstības palīdzības sniedzējām ir jāvada attīstības finansēšanas process un jāpalīdz panākt to, ka tiek atbilstīgi risinātas problēmas attīstības finansēšanas jomā, nodrošinot darba programmā laikposmam pēc 2015. gada politikas saskaņotību attīstības veicināšanai; tā kā citām attīstītājām un jaunās ekonomikas valstīm būtu jāseko ES paraugam,

Globāla partnerība

1. atzinīgi vērtē trešās Starptautiskās konferences par attīstības finansēšanu noslēguma dokumenta sākumprojektu un prasa ES un tās dalībvalstīm to atbalstīt;
2. atzinīgi vērtē ANO ģenerāļsekretāra kopsavilkuma ziņojumu un tajā pausto transformatīvo, visaptverošo un integrēto nostāju attiecībā uz vērienīgu globālu partnerību jauniem attīstības mērķiem un ar tiem saistītam finansiālam satvaram, galveno uzmanību pievēršot nabadzības samazināšanai, cilvēktiesību vispārējai piemērošanai un dzimumu vienlīdzībai; uzstāj, ka šāda vērienīga partnerība negūs panākumus, ja netiks nodrošināti visaptveroši un būtiski līdzekļi tās īstenošanai;
3. mudina ES apstiprināt savu politisko vadību sagatavošanas procesā uz ilgtspējīgas attīstības satvara definēšanu, nolīguma par attīstības finansēšanu atjaunošanu un citiem instrumentiem tā īstenošanai, ņemot vērā tās dibināšanas līgumos minētās saistības un vērtības; uzskata, ka ES attīstības palīdzības sniegšana nebūtu jāpakļauj ES partneru — citu līdzekļu devēju — uzstādītiem nosacījumiem;
4. uzstāj, ka ES un tās dalībvalstīm būtu jāsauglabā sava lielāko attīstības palīdzības sniedzēju loma, vienlaikus cenšoties panākt atbildības sadali; aicina valstīs ar augstu un vidēji augstu ienākumu līmeni un jaunietekmes valstīs uzņemties ievērojamas saistības;
5. atzinīgi vērtē Komisijas neseno paziņojumu "Globāla partnerība nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai pēc 2015. gada", jo tas ir vispusīgs, tajā galvenā uzmanība ir pievērsta politikas saskaņotībai un tas apstiprina, ka ES ir apņēmusies šajā globālajā partnerībā īstenot visu savu potenciālu; tomēr pauž nožēlu par to, ka zināmā mērā trūkst apņemšanās attiecībā uz turpmāko finansēšanas mērķu grafiku;

Starptautiskais publiskais finansējums

6. uzsver, ka OAP joprojām ir galvenais instruments attīstības finansēšanā; mudina ES un tās dalībvalstis nekavējoties no jauna apņemt ievērot mērķi par 0,7 % no NKI piešķiršanas OAP, 50 % no OAP un vismaz 0,2 % no NKI paredzot VAV, un iesniegt daudzgadu budžeta grafiku šo līmeņu sasniegšanai līdz 2020. gadam, ņemot vērā budžeta ierobežojumus; atzinīgi vērtē ES stingro nostāju par koncentrēšanos uz attīstības palīdzības kvantitāti un kvalitāti; aicina citus partnerus attīstīto valstu vidū un jaunās ekonomikas valstīs palielināt savu attīstības palīdzību un aicina Komisiju un dalībvalstis pārliecināt citus valstis un privātos līdzekļu devējus ievērot savus finansiālos solījumus un uzņemties jaunas saistības; uzsver — visiem līdzekļu devējiem būtu jānodrošina, ka, sniedzot OAP, uz jaunattīstības valstīm tiek veikti reāli pārskaitījumi;

Otrdiena, 2015. gada 19. maija

7. uzsver, ka ES un citām attīstītajām valstīm ir jāievēro apņemšanās sniegt jaunattīstības valstīm jaunu lielāku papildu finansējumu klimata jomā, lai līdz 2020. gadam kopumā aktivizētu līdzekļus USD 100 miljardu apmērā gadā, šo finansējumu gūstot no visdažādākajiem avotiem — publiskiem un privātiem, divpusējiem un daudzpusējiem, tostarp alternatīviem līdzekļu avotiem; pauž nožēlu par to, ka saistībā ar klimata jautājumu risināšanai paredzēta papildu finansējuma iekļaušanu OAP nav gūti nekādi panākumi; prasa attīstītajām un jaunietekmes valstīm īstenot kopīgus starptautiskus centienus, lai nolīgumā par globālu rīcību klimata pārmaiņu jomā (*Global Climate Action*), ko paredzēts noslēgt Parīzes konferencē 2015. gada decembrī, rastu jaunu papildu finansējumu klimata pārmaiņu mazināšanai jaunattīstības valstīs, tomēr paredzot, ka tādēļ netiktu samazināts attīstības budžets; uzskata, ka ES būtu jāierosina pagaidu pasākumi, kamēr nav pilnībā ieviesta papildu finansējuma koncepcija; mudina dalībvalstis izmantot oglekļa dioksīda emisiju tirgos iegūtos līdzekļus, lai finansētu klimata jomu jaunattīstības valstīs; aicina arī jaunās ekonomikas valstis aktivizēt klimata jomā gūtos līdzekļus jaunattīstības valstu labā;

8. atbalsta attīstībai un klimata jomai paredzēta papildu finansējuma inovatīvus avotus, tostarp finanšu darījumu nodokli un oglekļa dioksīda nodokļa piemērošanu starptautiskajai aviācijai un jūras transportam, kā arī oglekļa dioksīda emisiju tirgū gūto ieņēmumu automatisku piešķiršanu; atzinīgi vērtē turpmākus Eiropas un starptautiskos centienus rast citus papildu finansējuma avotus;

9. uzsver, ka OAP joprojām būtu jāizmanto kā finansiālā ieguldījuma standarta pasākums; atbalsta to, ka tiek ieviests papildu rādītājs ilgtspējīgai attīstībai sniegta kopējā atbalsta apmēra noteikšanai ar nosacījumu, ka tiek skaidri norādīts — tas nekādā veidā neaizstāj OAP pasākumu un nemazina tā nozīmi;

10. norāda — kaut gan lielākā OAP daļa tiek sniegta kā subsīdijas, ir svarīgi arī koncesiju aizdevumi, taču tie palielina parādu slogu un rada parādu nesamērīga pieauguma risku, jo īpaši Subsahāras Āfrikā un Karību valstīs, kurām ir pieejams ierobežots apmērs parādu apkalpošanai nepieciešamo ieņēmumu; līdz ar to aicina līdzekļu devējus palīdzību vismazāk attīstītajām valstīm piešķirt dotāciju veidā; uzskata, ka koncesiju aizdevumi var nebūt piemēroti ieguldījumiem sociālajā sektorā, kura mērķis nav gūt peļņu; atzinīgi vērtē ESAO Attīstības veicināšanas komitejas vienošanos modernizēt ziņošanu par koncesiju aizdevumiem, OAP skaitļu aprēķināšanas nolūkā ieviešot dotāciju ekvivalentu sistēmu;

11. norāda, ka ES ir pasaules vadošā līdzekļu devēja attīstības palīdzībai, nodrošinot gandrīz 60 % no pasaules oficiālās attīstības palīdzības apjoma; tomēr aicina Komisiju sniegt skaidrus un pārredzamus datus par attīstības palīdzībai paredzēto ES budžeta daļu, lai varētu novērtēt to, kā visi Eiropas līdzekļu devēji ievēro Monterejas konsensu; pauž arī nožēlu par to, ka jaunattīstības valstīs trūkst informēšanas par ES finansiālo ieguldījumu līmeni, un aicina Komisiju izstrādāt piemērotus un mērķtiecīgus komunikācijas un informācijas līdzekļus, lai vairotu informētību par ES attīstības palīdzību;

12. aicina ES ņemt vērā ilgtermiņa finansiālās prasības, izvēloties un īstenojot stratēģiskāku, vērienīgāku un visaptverošāku pieeju saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības mērķiem;

13. atgādina, ka ES budžeta ieguldījums attīstības finansēšanā sasniedz EUR 19,7 miljardus sadarbībai attīstības jomā un EUR 6,8 miljardus humānajai palīdzībai laika posmā no 2014. līdz 2020. gadam, un papildus tam EUR 2,2 miljardi ir paredzēti ārkārtas palīdzības rezervei; norāda arī uz to, ka EUR 30,5 miljardus nodrošina Eiropas Attīstības fonds (EAF); atbalsta EAF iekļaušanu budžetā, kas palīdzētu panākt lielāku pārredzamību, atpazīstamību, efektivitāti un lietderīgumu; atzinīgi vērtē to, ka pēcvēlēšanu vidusposma novērtēšana un daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšana sniedz iespēju ņemt vērā humānās palīdzības aizvien lielākās strukturālās vajadzības, kā arī nabadzīgāko un nestabilāko valstu attīstības vajadzības;

14. norāda, ka 2015. gada budžetā EUR 2,4 miljardi paredzēti saistībām (maksājumi EUR 2,1 miljardu apjomā) sadarbībai attīstības jomā un EUR 928,8 miljoni saistībām (maksājumi EUR 918,8 miljonu apjomā) humānās palīdzības jomā; atzinīgi vērtē pasākumus, kas veikti, lai samazinātu nesamaksātos rēķinus, jo īpaši lai nodrošinātu visneaizsargātāko partneru finansiālo dzīvotspēju, un uzsver, cik svarīgi attiecībā uz humāno palīdzību ir panākt saistību un maksājumu līdzsvaru, jo krīzes notiek aizvien biežāk un līdzekļi ir jāpiešķir ātri;

Otrdiena, 2015. gada 19. maija

15. aicina ES nodrošināt, ka sarunās par attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada, attīstības finansēšanu un klimata pārmaiņām tiek pienācīgi ņemta vērā Sendai pamatsistēma katastrofu riska mazināšanai laikposmam no 2015. gada līdz 2030. gadam, lai tādējādi palielinātu izturību un gatavību, vienlaikus istenojot vispārējo mērķi "nevienu neatstāt novārtā";

16. atgādina, ka ES un dalībvalstīm ir jāuzņemas kopīga atbildība par attīstības sadarbību un ka tajā ir jāievēro papildināmības un koordinācijas principi; uzsver, ka koordinācijas procesā ir jāiesaista pilsoniskā sabiedrība un vietējās varas iestādes;

17. aicina ES un tās dalībvalstis sekmēt palīdzības efektivitātes programmu, pamatojoties uz saistībām, kas paredzētas Pusanas Partnerībā efektīvai attīstības sadarbībai, un mazināt sniegtās palīdzības sadrumstalotību, labāk koordinējot dažādus palīdzības mehānismus un līdzekļu devējus; uzsver, ka, piešķirot attīstības palīdzības finansējumu, visos gadījumos būtu jāatbalsta nabadzīgie iedzīvotāji, jāņem vērā dzimumu līdztiesības aspekts, šim finansējumam vajadzētu būt videi draudzīgam un klimata ziņā drošam;

18. atgādina, ka saskaņā ar LESD nabadzības mazināšana un iespējamā izskaušana ir galvenais ES mērķis attīstības jomā, tomēr attīstības pasākumos joprojām svarīga loma būtu jāierāda cilvēktiesību aizsardzībai, dzimumu līdztiesībai, sociālajai kohēzijai un nevienlīdzības apkarošanai;

19. uzsver, ka ir svarīgi izdevumu daļā noteikt skaidras prioritātes, īpašu uzmanību pievēršot pasākumiem veselības aizsardzības, izglītības, enerģētikas, ūdensapgādes un infrastruktūras jomā; uzsver, ka ir jāveic turpmāki pasākumi un uzlabojumi attiecībā uz palīdzības efektivitāti, nodrošinot lielāku koordināciju starp dažādiem palīdzības mehānismiem un līdzekļu devējiem;

20. uzsver, ka, piešķirot OAP, par prioritāti būtu jānosaka visiem iedzīvotājiem paredzēti pamata sociālie pakalpojumi un sabiedriskie labumi, kurus privātais sektors piedāvā mazāk efektīvi, piemēram, pamatskolas izglītība, sociālās drošības sistēma, veselības aprūpe un sanitārijas, ūdensapgādes un enerģētikas infrastruktūra, lai jaunattīstības valstīs tādējādi varētu pilnvērtīgi izmantot savu potenciālu; uzsver, ka, piešķirot starptautisku publisko finansējumu, par svarīgu kritēriju būtu jānosaka pieejamība, lai veicinātu vispārēju un iekļaujošu pakalpojumu un infrastruktūru nodrošināšanu;

21. uzsver, ka ir jānodrošina, lai visneaizsargātākajiem iedzīvotājiem būtu pieejamas attīstības iespējas; šajā saistībā atgādina, ka palīdzības piešķiršana tikai ar valdību starpniecību rada risku, ka netiks nodrošināts pietiekams finansējums marginalizētām vai neaizsargātākām kopienām;

22. uzsver, ka ir svarīgi, lai attīstības bankas piešķirtu papildu finansējumu nepilnību mazināšanai infrastruktūras finansēšanā un kredītu pieejamībā jaunattīstības valstīs, paredzot uzraudzības un ietekmes novērtējuma mehānismus;

23. uzsver, ka ES ir absolūti jācenšas sasniegt augstāko koordinācijas līmeni, lai nodrošinātu saskaņotību ar citām politikas jomām (vides, migrācijas, starptautiskās tirdzniecības, cilvēktiesību, lauksaimniecības un citām) un novērstu darba dubultošanu un darbību savstarpējo neatbilstību; atgādina, ka līdz ar Lisabonas līguma (LESD 208. pants) stāšanās spēkā politikas saskaņotība attīstības veicināšanai ir līgumā noteikta prasība;

Iekšējo resursu aktivizēšana un starptautiska sadarbība nodokļu jomā

24. uzsver, ka iekšējo resursu aktivizēšana ir daudz prognozējamāks un ilgtspējīgāks finansēšanas avots nekā ārvalstu palīdzība un tai vajadzētu būt galvenajam finansējuma avotam; mudina jaunattīstības valstis palielināt šādu līdzekļu aktivizēšanu; uzsver, ka ir svarīgi uzlabot vietējo nodokļu iekasēšanu jaunattīstības valstīs un nodrošināt stabilitu, līdzsvarotu, taisnīgu un efektīvu nodokļu sistēmu, kuras atbalsta nabadzīgos iedzīvotājus, ņem vērā visneaizsargātāko iedzīvotāju vajadzības un ievēro starptautiskās saistības ilgtspējīgas attīstības jomā; prasa likvidēt kaitīgas subsīdijas enerģētikas (jo īpaši fosilo kurināmo), zivsaimniecības un lauksaimniecības nozarēs;

Otrdiena, 2015. gada 19. maija

25. prasa Komisijai palielināt palīdzību spēju veidošanai nodokļu administrēšanas, finanšu pārvaldības, publisko finanšu pārvaldības, korupcijas apkarošanas, nozagto aktīvu atgūšanas jomā un cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nepareizas pārvedumu cenas noteikšanu; uzskata, ka Savienībai šajā ziņā ir svarīga loma; atgādina, ka ir svarīgi sadalīt no dabas resursiem iegūtos nodokļu ieņēmumus, jo īpaši izveidojot valsts ieguldījumu fondus; uzsver nepieciešamību paātrināt un paplašināt pašlaik īstenoto darbu pie budžeta pārskatu izstrādes uzlabošanas un prasa uzlabot valsts budžeta pārskatu izstrādes saskaņošanu;

26. prasa ES un tās dalībvalstīm aktīvi vērsties pret nodokļu oāzēm, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgām finanšu plūsmām, kas mazina attīstības palīdzības ietekmi un palielina jaunattīstības valsts parādus, sadarboties ar jaunattīstības valstīm cīņā pret nodokļu agresīvu apiešanu, ko īsteno atsevišķi transnacionāli uzņēmumi, un meklēt iespējas, kā palīdzēt jaunattīstības valstīm izturēt spiedienu un neiesaistīties nodokļu konkurencē, jo tas kavē attīstībai paredzētu iekšējo resursu aktivizēšanu;

27. atbalsta to, ka ANO paspārnē tiek izveidota starpvaldību struktūra sadarbībai nodokļu jomā; mudina veikt automatisku informācijas apmaiņu; prasa izveidot publiskus faktisko īpašumtiesību reģistrus un ieviest transnacionāliem uzņēmumiem visās nozarēs obligātu pienākumu sniegt pārskatus par katru valsti, kā arī nodrošināt nodokļa uzlikšanas tiesību taisnīgu sadali, vienlaikus risinot ar jaunattīstības valstīm sarunas par nodokļu un investīciju nolīgumiem;

28. uzskata, ka starptautiskajos uzņēmumu nodokļu noteikumos būtu jāiekļauj princips par to, ka nodokļi būtu jāmaksā tur, kur tiek gūta vai radīta vērtība;

29. uzsver to, ka izšķiroša nozīme ir labai pārvaldībai, cilvēktiesību aizsardzībai, tiesiskumam, iestāžu sistēmai un regulatīvajiem instrumentiem; īpaši atbalsta ieguldījumus spēju veidošanā, tādos pamata sociālajos pakalpojumos kā izglītība, veselība (nodrošinot veselības aprūpes izmaksu vispārēju segšanu), tostarp reproduktīvā veselība un tiesības, uzturs, publiskajos pakalpojumos un sociālajā aizsardzībā, kā arī cīņā pret nabadzību un nelīdztiesību, tostarp bērnu vidū un starp dzimumiem; atzīst to, ka ir nepieciešama pieejama infrastruktūra un selektīvi publiski ieguldījumi, kā arī dabas resursu ilgtspējīga izmantošana, attiecinot šo prasību arī uz ieguves rūpniecību;

30. uzsver, ka, finansējot attīstību, ir jāpalielina līdzekļi, kas pieejami, lai veicinātu dzimumu līdztiesību, sieviešu tiesības un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm; uzsver sieviešu īpašo nozīmi sabiedrībā un to, ka tā būtu jāņem vērā, ievērojot budžeta plānošanā dzimumu līdztiesības principu, mērķtiecīgi ieguldot līdzekļus tādos svarīgos sektoros kā veselība un izglītība un veicot pasākumus, lai nodrošinātu, ka attīstības palīdzības finansēšanā tiek pilnībā ņemta vērā sieviešu un meiteņu situācija;

31. prasa palielināt jaunattīstības valsts zinātnes, tehnoloģijas un inovācijas nozarēm paredzētu pētniecības un attīstības finansējumu, vienlaikus atzīstot, ka šim finansējumam vajadzētu būt gan iekšējam, gan starptautiskam; mudina sekmēt pētniecību un izstrādi, kas var paātrināt sarežģītu problēmu atrisināšanu un veicināt panākumu gūšanu tādu vispārējo sabiedrisko labumu kā tehnoloģija un inovācija veselības jomā veiksmīgas pārvaldības jomā; norāda, ka šajā sakarībā svarīga nozīme ir mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU); prasa pārskatīt intelektuālā īpašuma tiesību režīmus, kas jaunattīstības valstīs tika ieviesti, noslēdzot brīvās tirdzniecības nolīgumus, lai konstatētu, vai tādejādi nav radītas negatīvas sekas sabiedrības veselības, vides vai tehnoloģiju nodošanas jomā;

Privātais sektors un pilsoniskā sabiedrība

32. uzsver to, ka ir svarīgi jaunattīstības valstīs radīt labvēlīgus apstākļus privātajiem uzņēmumiem un privātajai uzņēmējdarbībai, jo īpaši mikrouzņēmumiem un MVU, jo tiem ir būtiska nozīme darbvietu radīšanas un iekļaujošas izaugsmes nodrošināšanā; jo īpaši prasa nostiprināt mikrofinansēšanas aizdevumu un garantiju sistēmas; uzstāj uz nepieciešamību turpināt vietējo un reģionālo banku un krājaizdevu sabiedrību pilnveidošanu, lai ievērojami pazeminātu pārāk augstās kredītu likmes tirgus aizdevumiem un tādejādi labāk atbalstītu kopienas attīstību vietējā līmenī⁽¹⁾; prasa pielāgot privāto sektoru ilgtspējīgas attīstības mērķiem, veidojot atbilstīgas partnerības, nodrošinot finanšu instrumentus un stimulus, kā arī paredzot sistēmu pārskatatbildības nodrošināšanai un efektīvu korporatīvu sociālo atbildību; atgādina par nepieciešamību ievērot pieņemtos starptautiskos standartus, piemēram, Starptautiskās Darba organizācijas standartus un ANO pamatprincipus uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jomā;

⁽¹⁾ Ziņojums par atbalstu MVU jaunattīstības valstīs, izmantojot finanšu starpniekus (*Report on Support for SMEs in Developing Countries Through Financial Intermediaries*), Dalberg, 2011. gada novembris, www.eib.org.

Otrdiena, 2015. gada 19. maija

33. uzsver nepieciešamību veicināt to, lai uzņēmumiem tiktu piedāvāti instrumenti informācijas iegūšanai un apmācībai, kā arī konsultāciju platformas, kas ir būtiskas to attīstībai;

34. uzsver — lai radītu ilgtermiņa stimulu ekonomikas jomā, ir svarīgi nodrošināt gados jauniem cilvēkiem un sievietēm kredīta pieejamību un tādējādi atbalstīt jaunu uzņēmumu veidošanos;

35. uzsver to, ka ražotāju apvienību kolektīvajai uzņēmējdarbībai, kas veicina sociālo kohēziju, ir liela nozīme etnisku un reliģisku konfliktu novēršanā;

36. uzstāj, ka ES atbalsts privātajam sektoram un sadarbība ar to var veicināt nabadzības un nelīdztiesības mazināšanos un sekmēt cilvēktiesību, vides standartu, klimata jomas saistību un sociālā dialoga ievērošanu, un ar šīm ES darbībām tas būtu jāpanāk; prasa izveidot juridiski saistošu satvaru uzņēmumiem, tostarp transnacionāliem uzņēmumiem, iekļaujot tajā sūdzību mehānismu;

37. prasa, lai ES atbilstīgi UNCTAD visaptverošajam ilgtspējīgai attīstībai paredzētas ieguldījumu politikas satvaram kopā ar jaunattīstības valstīm izveidotu tiesisku regulējumu, ar kuru tiek radīts stimuls atbildīgāk, pārredzamāk un pārskatatbildīgāk veikt ieguldījumus, sekmējot sociāli apzinīga privātā sektora pilnveidi jaunattīstības valstīs;

38. aicina Komisiju atbalstīt lielākas finansējuma pieejamības nodrošināšanu mikrouzņēmumiem, MVU un kooperatīviem jaunattīstības valstīs; uzsver mikrofinansēšanas aizdevumu sistēmu nozīmi, jo īpaši to, cik tās ir svarīgas sievietēm; mudina turpināt vietējo un reģionālo banku un krājaizdevu sabiedrību pilnveidošanu; prasa Komisijai mudināt jaunattīstības valstis ieviest politikas nostādnes un tiesisku regulējumu, kas būtu labvēlīgs banku pakalpojumu attīstībai; norāda, ka dažādos līmeņos, tostarp nabadzīgiem iedzīvotājiem, sievietēm un citām neaizsargātām iedzīvotāju grupām, ir vajadzīga informācija un apmācība par finanšu jautājumiem, banku produktu un apdrošināšanas izmantošanu un atbilstīgām jaunajām tehnoloģijām;

39. atgādina, ka ar publiskā sektora sniegto palīdzību ir ievērojami par maz, lai nodrošinātu visus jaunattīstības valstīm nepieciešamos ieguldījumus; tādēļ prasa nodrošināt sviras efektu, īstenojot apvienošanu un publiskā un privātā sektora partnerību, lai pastiprinātu attīstības palīdzības ietekmi, piesaistītu privāto finansējumu un atbalstītu vietējos uzņēmumus; tomēr uzsver, ka ar apvienošanu nedrīkst aizstāt valsts atbildību par sociālo vajadzību nodrošināšanu un tā būtu jāaskaņo ar valsts attīstības mērķiem un attīstības efektivitātes principiem; mudina īstenot publiskā un privātā sektora partnerības, jo īpaši izpētē attiecībā uz inovatīvu zaļu iniciatīvu, piemēram, Ebola+ programmu;

40. prasa pieņemt starptautiskus standartus un kritērijus un izstrādāt parāda riska analīzi attiecībā uz apvienošanas projektiem un publiskā un privātā sektora partnerību, kas piesaista privātu finansējumu un atbalsta vietējos uzņēmumus, vienlaikus ievērojot pieņemtos SDO, PVO un starptautiskos cilvēktiesību standartus; mudina Komisiju, ņemot vērā tās vēlmi turpmākajos gados ievērojami paplašināt apvienošanas izmantošanu, īstenojot ieteikumus, kas sniegti Eiropas Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā par apvienošanas izmantošanu, un izvērtēt aizdevumu un dotāciju apvienošanas mehānismu, jo īpaši attiecībā uz attīstību un papildu finansiālo ietekmi, kā arī pārredzamību un pārskatatbildību; aicina EIB un citas iestādes, kas nodrošina finansējumu attīstībai, par prioritāti noteikt ieguldījumus uzņēmumos un fondos, kas publisko informāciju par īpašumtiesībām un sniedz pārskatus par katru valsti atsevišķi;

41. atbalsta to, ka tiek palielināta jaunattīstības valstu, jo īpaši VAV, piekļuve tirgum, jo tādējādi var stiprināt privāto sektoru un radīt stimulus reformām; mudina Komisiju nodrošināt to, lai tirdzniecības un investīciju nolīgumi, jo īpaši ar jaunattīstības valstīm, VAV un nestabilām valstīm, tiek pielāgoti ilgtspējīgas attīstības mērķiem un veicina cilvēktiesību ievērošanu un reģionālo integrāciju; uzsver, ka attiecībā uz šādiem nolīgumiem ir jāveic novērtējums par to, kā tie ietekmēs ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanu; atbalsta Komisijas ierosinājumu par tās tirdzniecības atbalsta stratēģijas atjaunināšanu, ņemot vērā rezultātus sarunās par laikposmu pēc 2015. gada, un īpaša un diferencējoša režīma piemērošanu jaunattīstības valstīm, VAV un nestabilām valstīm tirdzniecības nolīgumos, vienlaikus respektējot to politisko rīcības brīvību pieņemt neatkarīgus lēmumus saskaņā ar valsti valdošo situāciju un iedzīvotāju vajadzībām;

Otrdiena, 2015. gada 19. maija

42. prasa uzlabot valstu publiskā iepirkuma sistēmu izmantošanu un pārredzamību publiskā sektora pārvaldītās darbībās un stiprināt jaunattīstības valstu konkurences iestādes;

43. uzsver emigrantu pozitīvo ieguldījumu savu izcelsmes valstu attīstībā un prasa, lai izcelsmes un mītnes valstis veidotu efektīvāku un inovatīvāku sadarbību migrācijas politikas jomā; vērš uzmanību uz ievērojamām un aizvien pieaugošām finanšu plūsmām, ko rada emigrantu naudas pārvedumi, un atbalsta emigrantu diasporu fondu izveidi; prasa turpināt darbu pie tā, lai samazinātu naudas pārvedumu izmaksas un tādējādi palielinātu to ietekmi uz attīstību emigrantu izcelsmes valstīs;

44. prasa palielināt vietējo varas iestāžu un pilsoniskās sabiedrības, tostarp vietējo kopienu izveidotu NVO, līdzdalību diskusijās par attīstības prioritātēm, jo īpaši Adisabebas konferencē, un nodrošināt laikposmam pēc 2015. gada paredzētās darba programmas iekļaujošāku un atbildīgāku īstenošanu; uzsver NVO nozīmi vietējā līmenī veiktu darbību īstenošanā un atbildības, uzraudzības un pārskata mehānismu attīstībā; uzskata — lai vietējās varas iestādes varētu pildīt savus uzdevumus ilgtspējīgas attīstības mērķu īstenošanā, ir jāpiešķir tām vajadzīgie līdzekļi; prasa apspriešanā par darba programmu laikposmam pēc 2015. gada vairāk iesaistīt gados jaunus cilvēkus, proti, izmantojot inovatīvas komunikācijas tehnoloģijas; uzsver ES delegāciju kā šādu dialogu veicinātāju nozīmi;

Pasaules mēroga pārvaldība

45. atgādina par to, ka pasaules ekonomikas pārvaldībā un attīstībā centrālo lomu pilda ANO, kas ar savu darbu papildina citu institūciju un forumu, piemēram, ESAO, veikumu; prasa nodrošināt visu valstu vienlīdzīgu un dzimumu ziņā līdzsvarotu pārstāvību daudzpusējās institūcijās un citās struktūrās, kas izstrādā noteikumus un standartus, tostarp starptautiskās finanšu iestādēs; atgādina, ka visām starptautiskajām finanšu iestādēm būtu jāievēro pārredzamības pamatstandarti, kā tas noteikts Starptautisko finanšu iestāžu pārredzamības hartā, un jāīsteno informācijas publiskošanas politika;

46. uzstāj, ka nolūkā atvieglot parādu nastu un izvairīties no nesamērīgiem parādiem, izmantojot valsts parādu restrukturizācijas procesu daudzpusēju tiesisko regulējumu, ir jāveicina ilgtspējīgu risinājumu rašana parādu problēmai, tostarp standarti aizdevumu un aizņēmumu veikšanai ar atbildības sajūtu; prasa ES konstruktīvi iesaistīties ANO notiekošajās sarunās par šo regulējumu; mudina ES censties panākt to, lai gan aizdevuma ņēmēji, gan aizdevēji ievērotu UNCTAD izstrādātus principus par atbildīgiem darījumiem saistībā ar valsts parādu;

47. atzinīgi vērtē starptautiskos centienus atvieglot Ebolas epidēmijas skarto valstu starptautiskās parādsaistības, lai palīdzētu tām atrisināt epidēmijas radīto ekonomikas krīzi;

48. prasa pārskatīt attīstībai paredzētas starptautisko organizāciju finansiālās palīdzības programmas un instrumentus, lai pielāgotu tos ilgtspējīgas attīstības mērķiem; jo īpaši mudina Eiropas Investīciju banku, Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banku, Starptautisko Valūtas fondu un Pasaules Banku ieviest visaugstākos standartus atbildīgai finansēšanai un mērķtiecīgāk pielāgot savus resursus jaunattīstības valstu vajadzībām, tostarp savstarpēji efektīvām un nabadzīgajiem iedzīvotājiem labvēlīgām aizdevumu izsniegšanas iespējām; īpaši prasa palielināt Eiropas Investīciju bankai pieejamo līdzekļu apmēru, kas pārsniegtu tās pašreizējās pilnvaras, lai vēl vairāk palielinātu šīs bankas finansējumu valstīm ar zemiem ienākumiem;

Uzraudzība, pārskatbilde un pārskatīšana

49. prasa panākt Adisabebas konferencē vienošanos par spēcīgu, pārredzamu un pieejamu uzraudzības un pārskatbilde sistēmu, lai efektīvi sekotu līdzi un pārbaudītu, kā tiek veikti ieguldījumi un kādi panākumi tiek gūti konkrētu saistību izpildē un mērķu sasniegšanā; prasa īstenot starptautisku iniciatīvu, lai uzlabotu statistikas, datu un informācijas kvalitāti, tostarp tādu datu kvalitāti, kas sadalīti pēc ienākuma apmēra, dzimuma, vecuma, rases, tautības un ar migrāciju saistītā statusa, invaliditātes pakāpes, ģeogrāfiskās atrašanās vietas un citām iezīmēm, kas atbilstīgas attiecīgās valsts situācijai; prasa visām pusēm nodrošināt pārredzamu un efektīvu palīdzības īstenošanu un finansējuma izmantošanu, jo īpaši parakstot un efektīvi īstenojot ANO Pretkorupcijas konvencijas noteikumus un apņemoties sistemātiski un savlaicīgi publiskot precīzus un salīdzināmus datus par ieņēmumiem un izdevumiem, kā arī budžeta dokumentus; īpaši prasa Komisijai turpināt savu palīdzības programmu un projektu uzraudzību un kontroli un gadījumos, kad pastāv pierādījumi par korupciju un nepareizu pārvaldību, veikt atbilstīgus pasākumus; tāpat mudina Komisiju palielināt savu palīdzību, lai stiprinātu jaunattīstības valstu tiesu iestādes un korupcijas apkarošanas aģentūras;

Otrdiena, 2015. gada 19. maija

50. prasa īstenot starptautisku iniciatīvu nolūkā uzlabot statistikas, datu un informācijas kvalitāti, lai izsekotu izdevumus, ieguldījumus un konstatētu panākumus, kas gūti konkrētu saistību un mērķu izpildē; atzinīgi vērtē vispārējos centienus nodrošināt, ka dati, kas tiek izmantoti ilgtspējīgas attīstības mērķu īstenošanā, ir pienācīgi sadalīti pēc ienākumu apmēra, dzimuma, vecuma un citiem rādītājiem, lai varētu efektīvi uzraudzīt politikas ietekmi;

51. atkārtoti norāda, ka papildus IKP ir vajadzīgs jauns citu rādītāju kopums, lai ņemtu vērā jaunas problēmas sociālajā un vides jomā, un šajā kopumā jo īpaši būtu jāietver tautas attīstības indekss, Džini koeficients, dzimumu līdztiesības rādītājs, oglekļa emisiju ietekme un ekoloģiskā ietekme;

o

o o

52. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ANO ģenerāļsekretāram un trešās Starptautiskās konferences par attīstības finansēšanu sagatavošanas procesa līdzkoordinatoriem.
